

Mál nr. 45/2014
M og
Vátryggingafélagið V v. slysátryggingar ökumanns bifreiðarinnar A

Líkamsáverkar vegna umferðaróhapps, skerðing bóta. þ. 29.2.2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 11.2.2014 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 28.2.2014.

Málsatvik.

M fór með A í bifreiðaskoðun og stóðst A ekki skoðun og var sett í akstursbann. M ók síðan A frá skoðunarstöð og ætlaði að beygja til hægri inn götu en missti þá stjórn á A og ók út af veginum og á stóran stein. M krefst bóta úr slysátryggingu ökumanns hjá V en V telur að skerða eigi bætur til M um 1/3 vegna þess að hún hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að aka bifreiðinni í umrætt sinn. M krefst fullra bóta og vísar til 1. mgr. 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga sem sé undantekningarregla frá meginreglunni um fullar bætur og beri að skýra þröngt og meta og sanna verði sökina og orsakasamhengi milli háttseminnar og vátryggingaábyrgðarinnar. Af hálfu M er á það bent að hún hafi ekið á litlum hraða í umrætt sinn af skoðunarstofu til að láta gera við A og það geti ekki talist stórkostlegt gáleysi. Þá er af hálfu M vísað til dóma Hæstaréttar í málum nr. 336/2005, nr. 107/2009 nr. 666/2008 og 591/2007. V viðurkennir bótaskyldu en telur að M eigi að bera tjón sitt sjálf að 1/3 hluta vegna þess að hún hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Af hálfu M er bent á að A hafi verið á mjög slitnum hjólbörðum og hafi verið meðvituð um ástand A. V bendir á að gerðar hafi verið athugasemdir við skoðunina m.a. við stýrisenda, spindla og hjólalegur, en það allt hafi áhrif á aksturseiginleika A. Þá bendir V á að M hafi bortið gegn ákvæðum 36. og 59.gr.umferðarlaga nr. 50/1987 með því að aka A í því ástandi sem hún var í. Þá telur V að bifreiðinni hafi verið ekið of hratt miðað við ástand hennar.

Álit.

M ákvað að taka áhættu af því að aka A þrátt fyrir að hún hefði verið sett í akstursbann þegar M fór með A til skoðunar. Þegar bifreið er sett í akstursbann þá er það vegna þess að bifreiðin uppfyllir ekki þær kröfur sem gerðar eru til ástands og búnaðar ökutækja í umferðinni. Miðaða við það sem rakið er í skoðunarskýrslu verður ekki annað séð en orsakasamhengi sé á milli umferðaróhappsins og ástands bifreiðarinnar og M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við akstur hennar í umrætt sinn og beri því tjón sitt sjálf að 1/3 hlutum.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysátryggingu ökumanns A en ber tjón sitt sjálf að 1/3 hlutum vegna þess að hún sýndi af sér stórkostlegt gáleysi með akstri bifreiðarinnar.

Reykjavík 18.3.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.